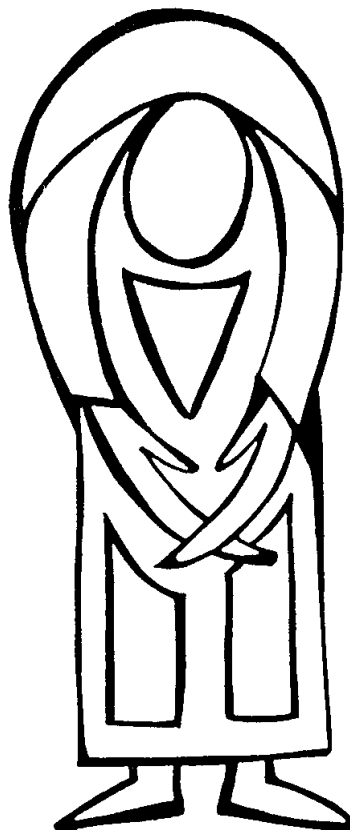

**VIERING VAN DE
DERDE VASTEN ZONDAG**

‘Er komt een uur dat gij
noch op die berg ginds noch in Jeruzalem
de Vader zult aanbidden.

Er komt een uur, ja het is er al,
dat de ware aanbidders
de Vader aanbidden in geest en waarheid.’
(Johannes 4)

VOORAF

Orgel

INTREDE.

Lied.

*Wees hier aanwezig
H. Oosterhuis/A. Oomen*

WELKOM.

Er komt een uur dat ge Joh. 4
de Vader niet op die berg ginds
en niet in Jeruzalem zult aanbidden. -

De tijd is nabij dat ons christen zijn
slechts zal bestaan uit bidden en
onder de mensen goed doen. - D. Bonhoeffer

De Grote Verhalen raken vergeten.
Zin en doel van leven moet de mens van nu
opdelven uit het eigen diep van zichzelf.

Welkom u allen hier
omwille van elkaar in Gods naam. +

Lied.

Wees hier aanwezig; ant.

SCHULD BEKENNEN.

V.: De nood die er heerst
en ik niet lenig;
de helpende hand
die ik niet toestEEK;
de troost die wordt gevraagd
en ik niet breng.

A.: **Het zij me vergeven
door wie er onder lijden.**

V. Het recht
dat wordt geschonden
en ik niet verschaft;
de liefde die ik niet toon;
de trouw die ik beloof
en niet opbreng.

A.: **Het zij me vergeven
door wie er onder lijden.**

V. De wonden die
worden toegebracht
en ik niet heel;
het leven dat ik schend.
Mijn God die me vraagt
en die ik afval.

A.: **Het zij me vergeven
door wie er onder lijden;
het zij me vergeven
door U, mijn God.**

BEZINNING.

Lied. Dat het mij is gegeven *t.: M. Zagers*
in U te aarden, *m.: W. Vogel*
grond van m'n grond.

*Wat het verstand
niet aan de weet komt
beseft het hart van nature.*

**Lied. A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
grond van m'n grond.**

*Niemand heeft God ooit gezien.
Ieder beeld door mensen gevormd
is slechts een probeersel.*

**Lied. A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
grond van m'n grond.**

*God claimen
is ergerlijk hoogmoedig en
voor de vrede levensgevaarlijk.*

**Lied. A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
grond van m'n grond.
Kome wat komt.**

GEBED.

Als we beseften dat Gij, *Gezegd*
ongezien en voorbij te leven,
Hart en Ziel van alles zijt -

als we beseften dat Gij,
hoe ook genoemd en beleden,
in ons bestaan levensadem, liefde zijn -

wat zouden we dan
deemoedig zijn en met alles
eerbiedig omgaan;

wat zouden we dan
bij alle lief en leed
vol vertrouwen opgaan naar U -
voor tijd en eeuwigheid.

Lied. Dat mensen de eeuwen door *t.:P. Verhoeven*
in treur- en loflied *m.:W. Vogel*
van U zijn blijven zingen -
**A.: het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping
groter dan de mens.**

EERSTE LEZING.

Exodus 17,3-7

In die dagen leden de Israëlieten tijdens de woestijn-tocht hevige dorst. Zij bleven tegen Mozes morren: 'Waarom heb je ons weggevoerd uit Egypte als wij toch met kinderen en vee van dorst moeten sterven?' Mozes klaagde zijn nood bij de Heer: 'Wat moet ik aan met dit volk? Ze zullen me stenigen!' De Heer gaf Mozes ten antwoord: 'Ga met enkelen van Israëls oudsten voor het volk uit, neem in uw hand de staf waarmee ge de Nijl geslagen hebt en begeef je op weg. Ik zal ginds, voor je ogen, op een rots staan, op de Horeb. Sla op die rots en er zal water uitstromen, zodat de mensen te drinken hebben.' Mozes deed dat in het bijzijn van Israëls oudsten. Hij noemde de plaats *Massa en Meriba, Kwelling en Twist* vanwege de verwijten van de Israëlieten en omdat zij de Heer hadden uitgedaagd door zich af te vragen: Is Hij met ons of niet?

Lied. Dat mensen de eeuwen door
in smEEK- en dankgebed
tot U zijn blijven bidden -

A.: **het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping
groter dan de mens.**

HET EVANGELIE.

Johannes 4

Jezus kwam in Sichar, een stad in het Samaritaanse, dichtbij de grond die Jacob zijn zoon Jozef had gegeven en waar Jacob's bron is. Hij was moe en ging bij de bron zitten. Rond de middag kwam een Samaritaanse water putten. Jezus vroeg haar wat te drinken. Ze zei: 'Hoe kan een jood als jij mij, een Samaritaanse, drinken vragen?' Jezus antwoordde: 'Had je enig benul van de gave Gods en wie het is die je wat te drinken vraagt, dan zou jij het hem hebben gevraagd en hij zou je levend water hebben gegeven.' De vrouw reageerde: 'Heer, u hebt niet eens een emmer en de put is diep: waar haalt u dan dat levende water vandaan? Bent u soms groter dan vader Jacob die ons de put gaf en er met zijn zonen en vee uit dronk?' Jezus antwoordde: 'Wie van dit water drinkt, krijgt weer dorst. Wie drinken van het water dat ik geef, krijgen in eeuwigheid geen dorst meer; integendeel, het wordt een bron in hen, opborrelend tot eeuwig leven.' Hierop zei de vrouw: 'Heer, geef mij van dat water, zodat ik geen dorst meer krijg en hier niet langer hoef te komen putten . . . Ik zie dat u een profeet bent. Onze vaders gingen op die berg daar bidden en jullie, joden, zeggen dat Jeruzalem de plaats is waar je bidden moet.' 'Vrouw, geloof me' zei Jezus haar 'er komt een uur dat je noch op die berg ginds noch in Jeruzalem de Vader zult aanbidden. Er komt een uur, ja het is er al, dat de ware aanbidders de Vader aanbidden in geest en waarachtigheid. Die mensen is Hij genegen.'

Lied. Dat mensen de eeuwen door
bij tij en ontij
op U zijn blijven hopen -
**A.: het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping
groter dan de mens.**
Ga in alles met ons mee.
Haal ons, God, door alles heen.

MEDITATIE.

Het verhaal over de ontmoeting van Jezus met de Samaritaanse, waarvan hier vandaag maar een gedeelte gelezen is, staat bol van allerlei misverstanden tussen Jezus en zijn omgeving. Voor de Samaritaanse is water drank bij een schorre keel en onmisbaar bij kook en was; om het te putten moest ze ver van huis. Jezus heeft het over 'water', dat het menselijk smachten naar blijvend, eeuwig leven leest. - Jezus' volgelingen hebben in de stad inkopen gedaan en vinden dat Jezus aan zichzelf moet denken en nu onderhand eens wat dient te eten. En Jezus zegt dat hij leeft van Gods wil en dat doen, waartoe hij gezonden is, voor hem eten is. En dan het grote misverstand over waar God aanbeden moet worden: op de berg Gerazim van Samaria in het noorden danwel op de berg Sion van Jeruzalem in het zuiden. Jezus' antwoord - of beter dat van Johannes' christelijke gemeente in Klein-Azië luidt: niet hier, niet daar, maar in geest en waarheid wordt de Vader oprecht en waarachtig aanbeden. Dit klonk in die tijd even revolutionair als Petrus' uitspraak 'dat God geen aanzien des persoons kent maar gediend is van ieder - wie ook vanwaar ook - die Hem indachtig goed doet'. Ook voor onze rumoerige tijd klinkt 'Niet hier, niet daar' als 'n zeer behartigingswaard woord . . . nu de kerken leeg raken, sommigen het heil zoeken in een make-up van het verleden, anderen 't voor gezien houden of uitzwermen naar oases her en der, - nu de oecumenische beweging onder de christen lijkt stil gevallen, het christendom uit de Europese grondwet wordt geweerd - en islam, christendom en 'moderniteit' omwille van de wereldvrede op zoek moeten naar een gemeenschappelijke grond, waarop 'planten van allerlei soort' gedijen kunnen.

Kort orgel

*Er komt een uur dat gij
noch op die berg ginds noch in Jeruzalem
de Vader zult aanbidden.*

'Terwijl er veel neergaat, is het christelijke gevoel in opkomst. Veel christenen worden zich ervan bewust dat Jezus' zending helemaal niet de stichting van een grote organisatie was, - dat het Hem niet ging om regeren, zelfs niet om sacramenten, -

maar wel om een levend teken zijn van iets wat vanuit je hart spreekt. En dat er een wet is die niet op een of ander papieren document, maar in je hart geschreven staat: Liefde.’
(Raimon Pannikar)

*Er komt een uur, ja het is er al,
dat de ware aanbidders
de Vader aanbidden in geest en waarachtigheid.’*

‘Ons christen zijn zal slechts gaan bestaan uit bidden en onder de mensen goed doen. Alle denken, praten en organiseren van christenen wordt herboren uit bidden en zuivering. De dag komt, waarop mensen geroepen worden Gods woord zó te spreken dat de wereld er door verandert en zich vernieuwt. Een nieuwe taal, zo bevrijdend en verlossend als de taal van Jezus.’
(Bij de doop van een kind,
vanuit de gevangenis geschreven
door Dietrich Bonhoeffer, mei 1944)

*Er komt een uur dat ge
noch op die berg ginds noch in Jeruzalem
de Vader zult aanbidden.*

‘Godsdiensten kunnen mensen uit elkaar drijven; maar mystiek, de stille intuïtie dat alle leven met elkaar verbonden is in een mysterie-vol geheel. maakt mensen bewust van hun band met de hele schepping en met elkaar.’
(Karen Amstrong)

We moeten tot een hernieuwd besef komen van onze gezamenlijke, gemeenschappelijke afkomst en bestemming, - een besef van dat éne lichaam waar alles wat leeft deel van is en waarvan de vitaliteit en gezondheid ons aller levensvoorwaarde is.
(Hein Stufkens)

Er zweeft, zo gaat het oeroud verhaal,
buiten ons om iets van het paradijs.
Het is daar warm. En kalm. En ideaal.
Een wonder telt daar meer dan een bewijs.

‘We kunnen voor dat land helaas niet kiezen,
we hebben het te druk met onze baan’.
Misschien maar goed. Wie weet zou men bevriezen
als men er oog in oog mee kwam te staan.

Het blijft een land van dromen en gevaar.
De dichter is er altijd naar op zoek.
Hij wil het graag in woorden vangen, maar
hij ziet het telkens nét verdwijnen om de hoek.
(Gerrit Komrij)

Er komt een uur, ja het is er al . . .

Het is nu levensnoodzakelijk dit te erkennen en oor te hebben voor profeten van nu die wijzen op het Ene Hart van ons en alle, alle leven.

BELIJDENIS

lied; t.: M. Zagers
m.: W. Vogel

**A.: Om God te leven heeft Hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog:
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

K.: *Zoveel mensen aangetast
in hun eigenwaarde
anders-zijn het wordt een last
een lot zwaar mee te dragen.*

**A.: Om God te leven heeft Hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog:
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

K.: *Niemand meer of minder mens:
'Laat je zien en horen,
beeld van God, zo onbegrensd
en mooi, te mooi voor woorden.'*

**A.: Om God te leven heeft Hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog:
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

ONDERBREKING.

Brood en beker
Collecte
Orgelspel

BROOD EN BEKER.

*Laat je niet verblinden
door dwaallicht, schone schijn;
niet overschreeuwen
door holle leuzen, halve waarheid.*

*Laat je niet vullen
met maaksels van eigen makelij;
niet verlammen door hebben en halen.*

*Want oneindig veel verder
reikt je heimwee; oneindig
veel dieper je hartenwens.*

*Breek samen het brood;
deel de beker zoet en zuur.
Leef met elkaar, zo kwetsbaar
als we zijn en geheel en al
op vertrouwen aangewezen.*

GEDACHTENIS.

*Bid voor die tobben en pijn hebben -
't blijft niemand bespaard;
voor die meelevend bijstaan -
iedereen wordt ooit gevraagd.*

*Bid voor die ons zijn voorgegaan.
Met eerbied noemen wij:*

*Denk ook aan hen, jonge mensen,
die om vrede te stichten zijn uitgezonden
en oplopen tegen dodelijk geweld.*

*Geen mens vergeefs geboren;
geen goed voorgoed verloren.*

Korte stilte

Lied.

*Dale
G. Kock/A.Hnatyschyn*

GEBED AAN TAFEL.

Woord en lied

*Waar Hij was
die mens Jezus Christus
kwamen lammen in de benen,
gingen doven de oren open,
vielen blinden de schellen
van de ogen -*

*waar Hij was
vluchtten kramp en koorts
uit het lijf van de mensen -*

*waar Hij was
werd de gemeden melaatse
in de kring opgenomen,
zieken de straffende vinger Gods
uit het hoofd gepraat -*

*waar Hij was
werden brood en vis
van harte gedeeld
en groeide uit
amper iets voor één
overvloed voor allen -*

*waar Hij was
verliet God zijn hoge hemel
en werd een vader die
leeft en lijdt in mensen.*

Lied.

*Met de medemens; c1
M. Zagers/J. Crüger*

*Vanaf de berg zag Hij
de wereld op zijn kop:*

*zalig de armen, want
je bent niet gelukkig
om wat je bezit
en je wordt niet rijk
van wat je hebt;*

*zalig die van wapens
niet willen weten,
ze winnen de wereld
zonder geweld;*

*zalig die
hun zinnen zuiveren,
ze vinden God
in het diep van hun hart;*

*zalig die deemoedig zijn,
als een kind bij moeder
zijn ze geborgen bij God.*

*In dit vertrouwen heeft Hij
van de wereld afscheid genomen.*

Lied.

Met de medemens; c2

*Hij nam brood,
uit koren gekneet,
zegende, brak het en zei:
Dit ben ik en ik beloof u vast,
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel;
neem het, eet het.*

*Hij nam de beker,
uit druiven geperst,
zegende die, reikte hem over en zei:
Neem deze beker van mij aan
en geef hem door,
want ik zal er pas weer van drinken
wanneer alles in God zal zijn voltooid.
Doe wat ik heb gedaan
en vergeet me niet.*

Lied.

Met de medemens; c3

*Bij leven niet begrepen
en in de steek gelaten,
gedoemd te worden vergeten -
is Hij onweerstaanbaar
doorheen de dood tot leven gekomen -
is Hij voor allen die in Hem
hun ware aard en God herkennen
geworden die Hij is:
de mens een naaste, God een zoon.*

Bid zoals Hij gebeden heeft.

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Voorspel

Bidden.
Leegte scheppen
in huis en agenda;
geen blad, boek of beeld.
Stilte maken
binnen en buiten;
geen spraak of speaker.
Bidden maakt ruimte.

Lied. Zoek God niet hier of daar. *t.: P. Verhoeven*
Zoek midden onder u: *m.: W. Vogel*
in die ziek zijn en die waken;
in die treuren en die troosten;
die komen en die heengaan.

A.: Bid en zie: God is midden onder u.

Bidden
Alleen met jezelf
hart en ziel beleven.
Samen met allen
in woord en gebaar
je hele wezen delen.
Bidden geeft smaak
aan het leven.

Lied. Zoek God niet hier of daar.
Zoek midden onder u:
in die deemoedig doen
wat alledag vraagt;
eerbiedig omgaan met het leven;
oog hebben voor het wonder
waarin wij staan en gaan.

A.: Bid en zie: God is midden onder u.

Bidden.
Voorleggen en overlaten;
vragen en geen antwoord verlangen.
Het hart luchten,
je uitspreken en vertrouwen.
Bidden geeft vaste bodem.

Lied. Zoek God niet hier of daar.
Zoek midden onder u:
meer in luist'ren dan beleren,
meer in vragen dan beweren,
meer in geven dan in nemen.

A.: Bid en zie: God is midden onder u.

ZEGENWENS.

ZEGENEN WIJ ELKAAR;
VOORAL HEN DIE ONS
HARD NODIG HEBBEN.
EN GOD EN GOED
ZEGENE ONS IN DE NAAM
VAN VADER ZOON EN HEILIGE GEEST.

AMEN.

ORGELSPEL